

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΓΩ

23-7-1984

Βολεμένος στην άνεση του καινούργιου αυτοκινήτου μου,
καπνίζοντας τα ξένα τσιγάρα μου, φορώντας το μαύρο γυαλί,
το θαλασσί Lacoste πουκάμισο, το πανάκριβο Sebago στο πόδι,
ο ουρανός πεντακάθαρος, στο ραδιόφωνο οι ειδήσεις του κόσμου.
Ονδούρα, Αφγανιστάν, Βιετνάμ, Χιλή,
Γιαρουζέλσκι, Εβρέν, Αιθιοπία, ...
Παιδιά πεινασμένα, καθεστώτα χορτάτα, αγωνιστές νεκροί,
λαοί σκορπισμένοι, διωγμένοι, δαρμένοι,
άνθρωποι φρικτά παραμορφωμένοι, ...

Ωχ!! Πάλι τα ίδια, τα ίδια, τα ίδια, αμάν αυτές οι ειδήσεις.
Κλείσ' το το ρημάδι, βολέψου πιο βαθιά στο βελουδένιο κάθισμα.
Πιάσε άλλ ο σταθμό, βάλε κασέτα μ' αμανέδες, με λαϊκά,
να λιγωθεί τ' αυτί, και το μυαλό στη γλύκα να κολλ ήσει.
Να γίνουν όλα όμορφα, απ' την μια στιγμή στην άλλ η.
Ωχ αδερφέ, καλά δεν είμαι Εγώ; Βολεμένος, χορτάτος,
φραγκάτος...
Αλήθεια, καλά είμαι;